

ଧର୍ମାନ୍ତରାକରଣ ପ୍ରସଙ୍ଗ- ଆଡ଼ଭାନାଙ୍କ ଆତବାୟାମି

ଯେତେବେଳେ କନ୍ଧମାଳରେ ଉଗ୍ର ହିନ୍ଦୁତ୍ଵର ଧ୍ଵନି ଦେଇ କିଛି ଦୂରତୁଲ ନାହିଁନଥିବା ହିଂସା ଘଟାଇ ସମଗ୍ର ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନ୍ ସଂପ୍ରଦାୟକୁ ନିଶ୍ଚିନ୍ତ କରିଦେବାକୁ ବସିଛନ୍ତି, ଠିକ୍ ସେହି ସମୟରେ ବି.ଜେ.ପି. ସଭାପତି ଓ ସଂସଦର ବିରୋଧାଦଳ ନେତା ଶ୍ରୀ ଲାଲକୃଷ୍ଣ ଆଡ଼ଭାନା ଓଡ଼ିଶା ଆସି ଧର୍ମାନ୍ତରାକରଣ ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ଏମିତି କେତେକ ମନ୍ତବ୍ୟ ଦେଇଛନ୍ତି, ଯାହାକି ନିଆଁରେ ଘିଅ ଢାଳିବା ଭଳି । ଏହା ଏକ ଦୁଃଖଦ ବିତମନା ଯେ, ଆଡ଼ଭାନା ଯେଉଁଦିନ, ଅର୍ଥାତ୍ ୨୪ ସେପ୍ଟେମ୍ବରରେ ଭୁବନେଶ୍ଵର ଆସି ଦଙ୍ଗା ମୁକାବିଲା କରିବା କ୍ଷେତ୍ରରେ ରାଜ୍ୟସରକାରଙ୍କୁ ସାବାସି ଦେଇଗଲେ, ସେବେଠାରୁ କନ୍ଧମାଳରେ ଦୁର୍ଭିକ୍ଷମାନେ ସଂଖ୍ୟାଲଘୁ ଗୋଷ୍ଠୀଙ୍କ ଉପରେ ଅଧିକ ରକ୍ଷମୁଖା ହୋଇଉଠିଛନ୍ତି । ଆଡ଼ଭାନାଙ୍କ ମନ୍ତବ୍ୟ ଉପରେ ଆଲୋଚନା କରିବା ପୂର୍ବରୁ ଏଭଳି ଏକ ସ୍ଵର୍ଗକାନ୍ତର ପ୍ରସଙ୍ଗ ଉପରେ ଗଣମାଧ୍ୟମଗୁଡ଼ିକର ଉତ୍ତମ ମାନସିକତା ବିଷୟରେ କିଛି ସୂଚନା ଦେବା ସମାଚାର ମନେହୁଏ । ଏହି ଲେଖକର ମତ, ଆଡ଼ଭାନାଙ୍କ ବକ୍ତବ୍ୟକୁ ଠିକ୍ ରୂପେ ଦୂରୁଟିବା ଏବଂ ପରିବେଷଣ କରିବା ପାଇଁ ଜାତୀୟ ସ୍ତରର ପ୍ରମୁଖ ସମାଦପତ୍ରମାନେ ଆବଶ୍ୟକ ମତେ ଯତ୍ନବାନ୍ ହୋଇନାହାନ୍ତି । ନହେଲେ ଆଡ଼ଭାନାଙ୍କର ଗୋଟିଏ ଅଭିମତକୁ ଦୃଢ଼ି କାଗଜ ପୂରା ଅଲଗା ଅଲଗା ଅର୍ଥରେ ଉପସ୍ଥାପନ କେମିତି କରିଥାନ୍ତେ ! ଉଦାହରଣ ସ୍ଵରୂପ, ଚାଇମ୍ସ୍ ଅଫ୍ ଇଣ୍ଡିଆ ତା'ର ୨୪ ସେପ୍ଟେମ୍ବର ଭୁବନେଶ୍ଵର ସଂକ୍ରମଣରେ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ସମାଦର ଶିରୋନାମା କରିଛି, 'ଆଡ଼ଭାନା ଧର୍ମ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଉପରେ ବାରଣ ଚାହାଁନ୍ତି', କିନ୍ତୁ ୨୬ ତାରିଖର 'ହିନ୍ଦୁ' ସେହି ଏକା ସମାଦର ଶିରୋନାମା ଦେଇଛି, 'ଧର୍ମ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଉପରେ ନିଷେଧ ପ୍ରସାରକୁ ଆଡ଼ଭାନାଙ୍କ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ' । ଏଥିରୁ ମନେହୁଏ, ସମାଦପତ୍ରର ପ୍ରତିନିଧିମାନେ କୌଣସି ପ୍ରସଙ୍ଗ ଉପରେ ସମାଦ ପରିବେଷଣ କଲାବେଳେ ସତ୍ୟନିଷ୍ଠତା ଅପେକ୍ଷା ନିଜର ବ୍ୟକ୍ତିଗତ, ଜାତିଆଣ ଓ ଧାର୍ମିକ ବିଶ୍ଵାସକୁ ଅଧିକ ପ୍ରାଧାନ୍ୟ ଦେଉଛନ୍ତି । ଫଳତଃ ଆଡ଼ଭାନାଙ୍କ ସହିତ ମିଶି ଏହି କାମଳ-ପାତିତ ସାମ୍ବାଦିକମାନେ ମଧ୍ୟ ଜଳଜା ନିଆଁରେ ଆଉ ଚିକେ ଘିଅ ଢାଳି ଦେଉଛନ୍ତି । ଏହି ଲେଖକ ବିଭିନ୍ନ କାଗଜରେ ପ୍ରକାଶିତ ଆଡ଼ଭାନାଙ୍କ ମନ୍ତବ୍ୟକୁ ତୁଳନାତ୍ମକ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ପଢ଼ିଲା ପରେ ଧରିନେଇଛି ଯେ, 'ହିନ୍ଦୁ' ଦୈନିକରେ ସ୍ଥାନିତ ହୋଇଥିବା ସମାଦ ଅଧିକ ନିର୍ଭରଯୋଗ୍ୟ । ଭାରତ ଭଳି ଏକ ଦେଶରେ ଧର୍ମାନ୍ତରାକରଣକୁ ଆଇନ୍ ବଳରେ ନିଷେଧ କରିବା ସମ୍ଭବ ନୁହେଁ ବୋଲି ଆଡ଼ଭାନା ସାକାର କରିଥିଲେ ହେଁ ସେ ଏମିତି କେତେକ ସଂଶୟ ଓ ପ୍ରଶ୍ନ ଛିଡ଼ା କରାଇଛନ୍ତି, ଯାହା ଫଳରେ ମନେ ହେବ, ସେ ସମ୍ପ୍ରଦାୟରେ ପ୍ରଦତ୍ତ ଧାର୍ମିକ ସାଧାନତା ପାଇଁ ନାଗରିକମାନଙ୍କ ମୌଳିକ ଅଧିକାର ଉପରେ ଅକ୍ଷୁଣ୍ଣ ଲଗାଇବାକୁ ଚାହାଁନ୍ତି ।

ମହାତ୍ମା ଗାନ୍ଧିଙ୍କ ମତ

ଆଡ଼ଭାନା କହିଛନ୍ତି, ମହାତ୍ମା ଗାନ୍ଧି ଧର୍ମାନ୍ତରାକରଣକୁ ବିରୋଧ କରୁଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ଏହା ଜଣାଶୁଣା ଯେ, ଗାନ୍ଧିଙ୍କ ଜୀବନ ଓ ରଚନାବଳୀର ଏକ ସୁଦୃଶ୍ୟ ବୈଶିଷ୍ଟ୍ୟ ହେଲା, ଯେ କୌଣସି ପ୍ରସଙ୍ଗ ଉପରେ ସେ ବିଭିନ୍ନ ସମୟରେ ଭିନ୍ନଭିନ୍ନ, ଏପରିକି ପରସ୍ପର ବିରୋଧୀ ମତ ପ୍ରକାଶ କରିଥାନ୍ତି । ଧର୍ମାନ୍ତରାକରଣ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଆଡ଼ଭାନା ନିଜକୁ ସୁହାଇବା ଢଙ୍ଗରେ ଗାନ୍ଧିଙ୍କୁ ପଢ଼ିଛନ୍ତି ଓ ନିଜର ସଂକୀର୍ଣ୍ଣ ହିନ୍ଦୁତ୍ଵବାଦ ସପକ୍ଷରେ ଗାନ୍ଧିଙ୍କ ନାମକୁ ବ୍ୟବହାର କରୁଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ସେ କ'ଣ ଜାଣିନାହାନ୍ତି, ଇଂଲଣ୍ଡରେ ୧୯୩୧ରେ ଅନୁଷ୍ଠିତ ଦ୍ଵିତୀୟ ଗୋଲ୍ଡେସ୍ଟୁଲ୍ ବୈଠକରେ ଗାନ୍ଧି କଂଗ୍ରେସ୍ ଏକମାତ୍ର ପ୍ରତିନିଧି ରୂପେ ଯୋଗଦେଇ ସଂଖ୍ୟାଲଘୁ କମିଟି ସାମନାରେ ୧୩ ନଭେମ୍ବରରେ ଆମେଦକର ଓ ଅନ୍ୟ ଭାରତୀୟ ନେତାମାନଙ୍କ ଉପସ୍ଥିତିରେ ଠିକ୍ ଏହି ପ୍ରସଙ୍ଗ ଉପରେ କ'ଣ କହିଥିଲେ ? ଆମେଦକରଙ୍କ ଦଳିତମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସତ୍ୟ ନିର୍ବାଚନ ମଣ୍ଡଳୀ ପ୍ରସାରକୁ ଦୃଢ଼ ବିରୋଧ କରିବାକୁ ଯାଇ ଗାନ୍ଧି କହିଥିଲେ, "ଯଦି ଅସ୍ଵାଧୀନତା ନିଜେ ଇଚ୍ଛା କରି ଇସ୍ଲାମ୍ ବା ଖ୍ରୀଷ୍ଟଧର୍ମ ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି, ମୋର କିଛି ଆପତ୍ତି ନାହିଁ । ମୁଁ ଏହା ମାନନେବି, କିନ୍ତୁ ପ୍ରତି ଗାଁରେ ଲୋକମାନେ ଦୁଇଭାଗରେ ବିଭକ୍ତ ହୋଇଗଲା ପରେ ହିନ୍ଦୁଧର୍ମ ପାଇଁ ଯେଉଁ ପରିସ୍ଥିତି ଉପଜିବ, ତାହା ମୁଁ ସହ୍ୟ କରିପାରିବି ନାହିଁ" । ଏକଥା ସତ ଗାନ୍ଧି ଭାବପ୍ରବଣ ହୋଇ ଅନେକ ସମୟରେ କହିଛନ୍ତି, "ମୋର ଧର୍ମ ମୋ ମା ଭଳି; ଯେମିତି ମୁଁ ନିଜର ମା'କୁ ବଦଳାଇ ପାରିବିନି, ସେମିତି ମୋର ଧର୍ମକୁ ବଦଳାଇ ପାରିବିନି" । କିନ୍ତୁ ବିସ୍ଫୁର୍ଣ୍ଣ ଲାଗିପାରେ, ଗୋଲ୍ଡେସ୍ଟୁଲ୍ ବୈଠକରେ ଉପରୋକ୍ତ ଭାଷଣ ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ଏକଥା ମଧ୍ୟ ଗାନ୍ଧି କହିଥିଲେ, "ଯଦି ଅସ୍ଵାଧୀନତା ଜାଇଁ ରହେ ମୁଁ ବରଂ ଚାହିଁବି ହିନ୍ଦୁ ଧର୍ମ ଖତମ୍ ହୋଇଯାଉ" । ସୂତରାଂ ଆଡ଼ଭାନା ନିଜର ସଂକୀର୍ଣ୍ଣ ମତାନ୍ତରକୁ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ଗାନ୍ଧି ଉକ୍ତିକୁ ମନମୁଖୀ ଉଦ୍ଧାର ଓ ବ୍ୟବହାର କରିବାର ଶକ୍ତି ପ୍ରବଣତାରୁ କ୍ଷୀଣ ହୁଅନ୍ତୁ । ଏହାଛଡ଼ା, ଧର୍ମାନ୍ତରାକରଣ ଉପରେ କଂଗ୍ରେସ୍ ଭିତରେ ବିଭିନ୍ନ ନେତାମାନଙ୍କର ବିଭିନ୍ନ ମତ ଥିଲା । ସେତେବେଳକାର ଜଣେ ତୁଙ୍ଗ ରକ୍ଷଣଶୀଳ ଗାନ୍ଧିବାଦୀ କଂଗ୍ରେସ୍ ନେତା ଚକ୍ରବର୍ତ୍ତୀ ରାଜଗୋପାଳଚାରୀ ଧର୍ମାନ୍ତରାକରଣ ସପକ୍ଷରେ ନାଗପୁରରେ ଅନୁଷ୍ଠିତ ଏକ ସଭାରେ କହିଥିଲେ, "ଯେଉଁ ଭାରତୀୟ ମାନେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିଆନ୍ ହେଉଛନ୍ତି, ସେମାନେ ସଙ୍ଗେସଙ୍ଗେ ସ୍ଵଲ୍ପକୁ ଯିବା ଆରମ୍ଭ କରୁଛନ୍ତି । ଭାରତର ବହୁ ସ୍ଥାନରେ ପୁରା ଗାଁର ଲୋକେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଧର୍ମ ଗ୍ରହଣ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ଏହାଫଳରେ ସେମାନେ ସଙ୍ଗେସଙ୍ଗେ 'ଦଳିତ ଜାତି'ର ସ୍ଥିତିକୁ ମୁକ୍ତି ପାଉଛନ୍ତି । ଆପଣମାନେ ନିଜେ କ'ଣ ଦେଖୁନାହାନ୍ତି ଯେ, ଯେଉଁ ଅସ୍ଵାଧୀନତା ଗାଁର କୁଅରୁ ପାଣି କାଢ଼ି ପାରୁନଥିଲେ, ସେମାନେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଧର୍ମରେ ଦୀକ୍ଷିତ ହେବା ପରେପରେ ଗାଁର କୁଅକୁ ବ୍ୟବହାର କରିପାରୁଛନ୍ତି ? ସୂତରାଂ ଭାରତର ସାମାଜିକ ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ସୁରୁତ୍ଵ ତଳେ ଓ ଅନ୍ଧକାରରେ ପଡ଼ି ରହିଥିବା ଲୋକେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଧର୍ମ ଗ୍ରହଣ କରିପାରିଲେ ଏ ପ୍ରକାର ସୁବିଧାମାନ ହାସଲ କରିପାରିବେ" (*ଦ୍ରଷ୍ଟବ୍ୟ: ଚନ୍ଦ୍ରା ମାଲାମପଲ୍ଲୀଙ୍କ ଔପନିବେଶିକ ଦକ୍ଷିଣଭାରତରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିଆନ୍ ଏବଂ ସାଧାରଣ ଜୀବନଯାତ୍ରା ୧୮୬୩-୧୯୩୭*) ।

ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ସଭାରେ 'ଧର୍ମାନ୍ତରାକରଣ'

ଆଡ଼ଭାନା ଏପରି ଧୂମାୟିତ ଢଙ୍ଗରେ ଏକ ଅର୍ଦ୍ଧବାକ୍ୟ ଭିତରେ କଥାଟି କହିଛନ୍ତି ଯେ, ମନେ ହେବ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ସଭାରେ ଧର୍ମାନ୍ତରାକରଣକୁ ନେଇ ବିତର୍କ ହୋଇଥିଲା, କିନ୍ତୁ କୌଣସି ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ହୋଇପାରିନଥିଲା, ଯେଉଁଥି ପାଇଁ କି ଏବେ ଜାତୀୟ ବିତର୍କ କରିବାର ପ୍ରୟୋଜନ ରହିଛି । କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କର ଉକ୍ତି ଏକ ଅର୍ଦ୍ଧସତ୍ୟ, ଯାହାକି ଅସତ୍ୟ ଠାରୁ ଅଧିକ ମାରାତ୍ମକ । ଏହି ପ୍ରସଙ୍ଗ ଉପରେ ଏକ ପ୍ରାକ୍ମୁଖିକ ବିତର୍କ ହେଲାପରେ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ସଭା ଏକ ସହମତିରେ ପହଞ୍ଚିଥିଲା ଏବଂ ତାହାହିଁ ବର୍ତ୍ତମାନ ଆମ ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ମୌଳିକ ଅଧିକାର ରୂପେ ଧାରା-୨୪ (ବିବେକର ସାଧାନତା, ଏବଂ ଧର୍ମ ଗ୍ରହଣ, ଆଚରଣ ଏବଂ ପ୍ରସାରଣ କରିବାର ସାଧାନତା)ରେ ସ୍ଥାନିତ ହୋଇଛି । ସମସ୍ତ ସଭ୍ୟଙ୍କର ସହମତି ଥିଲା ଯେ, ଧାର୍ମିକ ସାଧାନତା ଭିତରେ ଧର୍ମ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବାର ସାଧାନତା ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ । କିନ୍ତୁ ଏକଥା ସତ, ପ୍ରଲୋଭନ ବଳରେ ଅନୁଷ୍ଠିତ ହେଉଥିବା ଧର୍ମାନ୍ତରାକରଣକୁ ନିଷେଧ କରିବା ପାଇଁ ସମ୍ପ୍ରଦାୟରେ ବ୍ୟବସ୍ଥା ରହିବା ଉଚିତ୍ ବୋଲି କେତେକ ସଭ୍ୟ ପ୍ରସାର ଦେଇଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ଏହି ପ୍ରସାର ବିବଦମାନ ହେବାରୁ ତାହାକୁ ଦୂରଦୂର ଧର ଉପଦେଷ୍ଟା କମିଟିଙ୍କ ବିଚାରବିମର୍ଷ ପାଇଁ ପଠାଯାଇଥିଲା । ସଦାଶେଷରେ ୨୪ ଅଗଷ୍ଟ ୧୯୪୭ରେ ଉପଦେଷ୍ଟା କମିଟିର ଅଧ୍ୟକ୍ଷ ସର୍ଦ୍ଦାର ବଲ୍ଲଭଭାଇ ପଟେଲ୍ ଘୋଷଣା କରିଥିଲେ ଯେ, ପ୍ରଲୋଭନ-ଭୁକ୍ତି ଧର୍ମପରିବର୍ତ୍ତନର ଘଟଣାକୁ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରିବା ପାଇଁ ରାଜ୍ୟମାନେ ଆବଶ୍ୟକ ମତେ ଆଇନ୍ ପ୍ରଣୟନ କରିପାରନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ସେଥିପାଇଁ ସମ୍ପ୍ରଦାୟରେ କୌଣସି ପ୍ରାବଧାନ ଭର୍ତ୍ତି କରିବା ଜରୁରୀ ନୁହେଁ (*ଦ୍ରଷ୍ଟବ୍ୟ- ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ସଭା ବିତର୍କ, ଚୂଟୀୟ ଖଣ୍ଡ*) । ପୁଣି, ଆଡ଼ଭାନା ଅତ୍ୟନ୍ତ ସୂଚକ ହୋଇ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ଚିଠା କମିଟିର ଅଧ୍ୟକ୍ଷ ତତ୍କାଳ ଆମେଦକରଙ୍କ ନାଁ ଉକାରଣ କରିବାକୁ ଏତାଇ ଯାଇଛନ୍ତି, କାରଣ, ସେ ଭଲଭାବେ ଜାଣିଛନ୍ତି, ସାହିମାନ ଓ ଆତ୍ମମର୍ଯ୍ୟାଦା ପାଇଁ ଧର୍ମ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବାର ଅଶକ୍ତ ସାଧାନତା ପ୍ରତି ମଣିଷର ରହିବା ଉଚିତ୍ ବୋଲି ଆମେଦକର ମୂଳରୁ ଶେଷ ଯାଏଁ ଆପୋଷହୀନ ଭାବେ ଲଢ଼େଇ କରିଥିଲେ ଓ ନିଜେ ଅଗଣିତ ଦଳିତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ସହ ମିଶି ପ୍ରକାଶ୍ୟରେ ହିନ୍ଦୁଧର୍ମକୁ ବର୍ଜନ କରିଥିଲେ

ଓ ବୌଦ୍ଧଧର୍ମ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ । ଏଠାରେ ଉଲ୍ଲେଖଯୋଗ୍ୟ ଯେ, ୧୯୬୭ ଓ ୧୯୬୮ରେ ଯଥାକ୍ରମେ ଓଡ଼ିଶା ଓ ମଧ୍ୟପ୍ରଦେଶରେ ଧାର୍ମିକ ସାଧାନତା ଆଇନ୍ ପ୍ରଣୀତ ହୋଇଛି, କେବଳ ବଳପ୍ରୟୋଗ ବା ପ୍ରଲୋଭନ ଭିତ୍ତିକ ଧର୍ମାନ୍ତରାକରଣକୁ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରିବା ପାଇଁ, ଧାର୍ମିକ ସାଧାନତା, ଅର୍ଥାତ୍ ଧର୍ମ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବାର ମୌଳିକ ଅଧିକାରକୁ ସଂକ୍ରୁଚିତ କରିବା ପାଇଁ ନୁହେଁ । ସୁତରାଂ ଲକ୍ଷ୍ୟ ବିଚାର ପ୍ରକ୍ରିୟାରେ ଯେଉଁ ଧାର୍ମିକ ସାଧାନତା ସପକ୍ଷରେ ସମିଧାନ ସଭାରେ ସୁଦୃଢ଼ ସହମତି ଆସିପାରିଛି ଓ ଯାହା କି ବର୍ତ୍ତମାନ ସାରା ବିଶ୍ୱରେ ଭାରତର ନୀତି ବୋଲି ସ୍ୱୀକୃତ, ତାକୁ ଆଡ଼ଭାନୀ ପୁଣି ଉପାରିବା କେତେଦୂର ସୂହଣୀୟ ?

ଇଣ୍ଡୋନେସିଆ ଓ ଇରାନ ପ୍ରତି

ଆଡ଼ଭାନୀ ପରୋକ୍ଷରେ ଚାହିଁଛନ୍ତି, ଆମ ଦେଶରେ ଧର୍ମାନ୍ତରାକରଣକୁ ନିଷିଦ୍ଧ କରିବାକୁ ଏବଂ ଏହି ବନ୍ଧବ୍ୟ ସପକ୍ଷରେ ଇଣ୍ଡୋନେସିଆର ଉଦାହରଣ ଦେଇଛନ୍ତି , ଯାହାକି ଉଭୟ ତାତ୍ତ୍ୱିକ ଏବଂ ତଥ୍ୟଗତ ଦୃଷ୍ଟିରୁ କେବଳ ଭୁଲ୍ ନୁହେଁ, ବରଂ ବିଭ୍ରାନ୍ତିକର । ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ସହିତ କହିବାକୁ ପଡ଼ୁଛି, ବାର୍ଦ୍ଧକ୍ୟ-ଜନିତ ସ୍ମୃତିହ୍ରାସ ଯୋଗୁଁ ତାଙ୍କର ଏପରି ଅପଲାପ ଘଟିଥାଇପାରେ । ପ୍ରଥମତଃ ଭାରତ ଏକ ଧର୍ମନିରପେକ୍ଷ ରାଷ୍ଟ୍ର ହୋଇଥିବା ବେଳେ ଇଣ୍ଡୋନେସିଆ ହେଉଛି ଏକ ଧାର୍ମିକ ରାଷ୍ଟ୍ର, ଯେଉଁଠି ପ୍ରତି ନାଗରିକଙ୍କୁ ଗୋଟିଏ ପରମେଶ୍ୱରରେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ; ସୁତରାଂ ଜଣେ ନାସ୍ତିକ କିମ୍ବା ଅକ୍ଷେୟବାଦୀ ହେବାର ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠୁନାହିଁ । ଏହାଛଡ଼ା ସେଠାରେ ରାଷ୍ଟ୍ର ତରଫରୁ ମାତ୍ର ପାଞ୍ଚଟି ଧର୍ମକୁ ସ୍ୱୀକୃତି ଦିଆଯାଇଥାଏ, ଯଥା- ଇସଲାମ୍, କ୍ୟାଥୋଲିକ୍, ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟ, ବୌଦ୍ଧ ଓ ହିନ୍ଦୁ । ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଧର୍ମାବଲମ୍ବୀ ମାନଙ୍କ ପାଇଁ କୌଣସି ରାଷ୍ଟ୍ରୀୟ ସୁବିଧାସମ୍ବୋଧନ ନାହିଁ । ଏ ପ୍ରକାର ସଂକ୍ରୁଚିତ ଧାର୍ମିକ ଦାସ୍ୟ ଭାରତବର୍ଷ ପାଇଁ ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ ହେବକି ? ତା'ପରେ ଏହା କ'ଣ ସତ୍ୟ ଯେ, ସେଠାରେ ଧର୍ମ ପରିବର୍ତ୍ତନକୁ ନିଷିଦ୍ଧ କରାଯାଇଛି ? ମୋଟେ ନୁହେଁ । 'ଆନ୍ତର୍ଜାତିକ ଧର୍ମ ସମାଦ' (ୱେଲିଙ୍ଗ-ୱେଲିଙ୍ଗ ରେଲିଜିଅସ୍ ନିଉଜ୍)ର ସଦ୍ୟତମ ତଥ୍ୟ ଅନୁଯାୟୀ, ଆଇନ୍ ସ୍ୱୀକୃତ ରୀତିରେ ଧର୍ମାନ୍ତରାକରଣ ପ୍ରକ୍ରିୟା ଇଣ୍ଡୋନେସିଆରେ ଲାଗିରହିଛି । ପ୍ରତିବର୍ଷ ପ୍ରାୟ ଦଶହଜାର ମୁସଲିମ୍ ଚର୍ଚ୍ଚ ଦ୍ୱାରା ସଂଗଠିତ ସାମାଜିକ ଏବଂ ଦାତବ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ଦ୍ୱାରା ଆକୃଷ୍ଟ ହୋଇ କ୍ୟାଥୋଲିକ୍ ଧର୍ମ ଗ୍ରହଣ କରୁଛନ୍ତି ଏବଂ ଅନ୍ୟପକ୍ଷରେ ବେଶ୍ ସଂଖ୍ୟକ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିଆନ୍ ମୁସଲିମ୍ ପରିବାରରେ ବିଭା ହେବା ପାଇଁ ଇସଲାମ୍ ଗ୍ରହଣ କରୁଛନ୍ତି । ଏକଥା ସତ, ସେଠାରେ ଧର୍ମପରିବର୍ତ୍ତନ ଆଇନ୍ ସମ୍ମତ ହୋଇଥିଲେ ହେଁ ଘରଘର ବୁଲି ପ୍ରଚାର ମାଧ୍ୟମରେ କିମ୍ବା ଅନ୍ୟ ଧର୍ମାବଲମ୍ବୀଙ୍କ ଉପାସନାସ୍ଥଳକୁ ଯାଇ ଧର୍ମ-ପରିବର୍ତ୍ତନ ପାଇଁ ପ୍ରବର୍ତ୍ତନା ଉପରେ କେତେକ କଟକଣା ଜାରି କରାଯାଇଛି । ଇଣ୍ଡୋନେସିଆ ବିଷୟରେ ଆଡ଼ଭାନୀଙ୍କ ସୂଚନା ଚୈତ୍ତ୍ୱ ହୋଇଥିଲେ ହେଁ ଆମ ଭାରତୀୟଙ୍କୁ ଓ ବିଶେଷକରି ଆଡ଼ଭାନୀଙ୍କ ଭଳି ହିନ୍ଦୁତ୍ୱବାଦୀମାନଙ୍କୁ ସେ ଦେଶରୁ ଗୋଟିଏ ଭଲକଥା ଶିଖିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ସେଠାରେ ମୁସଲିମ୍ ହେଉଛନ୍ତି ସମଗ୍ର ଜନସଂଖ୍ୟାର ଶତକଡ଼ା ୮୮.୨ ଭାଗ । ଦଳେ ଉଗ୍ର ଇସଲାମ୍ ପନ୍ଥା ଗତ ଶତାବ୍ଦୀର ଚାଳିଶ ଦଶନ୍ଧି ଠାରୁ ଇଣ୍ଡୋନେସିଆକୁ ଏକ ଇସଲାମିକ ରାଷ୍ଟ୍ର ଭାବେ ଘୋଷଣା କରିବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲେ ହେଁ ସାଧାରଣ ମୁସଲିମ୍ ଜନତା ସେହି ଦାବାକୁ ବିରୋଧ କରିଆସିଛନ୍ତି, ଯାହାଫଳରେ ଇଣ୍ଡୋନେସିଆ ତା'ର ବହୁଧର୍ମୀୟ ଚରିତ୍ର ବଜାୟ ରଖିଆସିଛି । ଆଡ଼ଭାନୀ କୌଣସି ଦେଶର ନାମ ନନେଇ ପୁଣି କହିଛନ୍ତି, କେତେକ ଦେଶରେ ଧର୍ମ ପରିବର୍ତ୍ତନ ପାଇଁ ମୃତ୍ୟୁଦଣ୍ଡ ଅଛି । ଆମେ ଜାଣିବାରେ ସେହି ଦେଶ ହେଉଛି ଇରାନ, ଯାହାକି ଏକ ଇସଲାମିକ ଧର୍ମତାତ୍ତ୍ୱିକ ରାଷ୍ଟ୍ର । କିନ୍ତୁ ଆଡ଼ଭାନୀ କ'ଣ ଚାହାଁନ୍ତି, ଭାରତ ଇରାନକୁ ଅନୁସରଣ କରିବ ? ଏଠାରେ ସ୍ମରଣୀୟ ଯେ, ଆଡ଼ଭାନୀ ୨୦୦୫ରେ ପାକିସ୍ତାନ ଗସ୍ତ ଅବସରରେ ଧର୍ମନିରପେକ୍ଷତା ଉପରେ ଜିନ୍ଦାଙ୍କର ଏକ ମହୋଦୀର ବନ୍ଧବ୍ୟକୁ ଉଦ୍ଧାର କରିଥିବାରୁ ସଂଘ ପରିବାର ଦ୍ୱାରା ଭର୍ତ୍ତିତ ହୋଇଥିଲେ କିନ୍ତୁ ଏହି ଲେଖକ ସମେତ ସାରା ଦେଶର ବହୁ ବିଚାରବନ୍ତ ଲୋକ ତାଙ୍କୁ ଏଥିପାଇଁ ସାଗତ କରିଥିଲେ । ସେହି ଆଡ଼ଭାନୀ ଆଜି ଇଣ୍ଡୋନେସିଆ ଏବଂ ଇରାନ ଭଳି ଧର୍ମତାତ୍ତ୍ୱିକ ରାଷ୍ଟ୍ରକୁ ତାରିଫ୍ କରିବା ଅତ୍ୟନ୍ତ ହାସ୍ୟାସ୍ପଦ ମନେହୁଏ । ଏଠାରେ ପୁଣି ସୂଚନା ଯୋଗ୍ୟ ଯେ, ଭାରତ ବିଶ୍ୱ ମାନବାଧିକାର ଘୋଷଣାନାମା, ୧୯୪୮ର ଏକ ସାକ୍ଷରକର୍ତ୍ତା ରାଷ୍ଟ୍ର ଏବଂ ଏହାର ଧାରା ୧୮ରେ ସ୍ଥାନିତ ଧାର୍ମିକ ସାଧାନତା ଭିତରେ ଧର୍ମ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବାର ଅଧିକାର ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ବୋଲି କୁହାଯାଇଛି । ଏହାଛଡ଼ା ୧୯୬୯ରେ ଭାରତ ସାକ୍ଷର କରିଥିବା ନାଗରିକ ଏବଂ ରାଜନୈତିକ ଅଧିକାରସମୂହ ଉପରେ ଆନ୍ତର୍ଜାତିକ ରାଜିନାମାର ଧାରା ୧୮୭ରେ ଉପରେଭ୍ୟ ଅର୍ଥରେ ଧାର୍ମିକ ସାଧାନତା ପ୍ରତି ଅଙ୍ଗୀକାରକୁ ଦୋହରାଯାଇଛି । ଆଡ଼ଭାନୀ କ'ଣ ଚାହାଁନ୍ତି, ଭାରତ ଏହିସବୁ ଘୋଷଣାନାମାରୁ ନିଜକୁ ପ୍ରତ୍ୟାହାର କରିନେଉ ?

ରାଜ୍ୟମାନଙ୍କରେ ଧର୍ମାନ୍ତରାକରଣ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ଆଇନ୍

ଆଡ଼ଭାନୀ କହିଛନ୍ତି, କଂଗ୍ରେସ୍ ଦଳ ଅତୀତରେ ବିଭିନ୍ନ ରାଜ୍ୟରେ ଧର୍ମ ପରିବର୍ତ୍ତନ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ଆଇନ୍ ମାନ ଚାଲୁ କରିଛି । ଏହା ଏକ ଅର୍ଦ୍ଧସତ୍ୟ । ରାଜସ୍ଥାନରେ ଏହି ଆଇନ୍ କୁ ୨୦୦୬ ଓ ପୁନର୍ବାର ୨୦୦୮ରେ ଦୁଇଥର କେଉଁ ଦଳର ସରକାର ଗୃହୀତ କରାଇଛି ? ମଧ୍ୟପ୍ରଦେଶ ଧାର୍ମିକ ସାଧାନତା ଆଇନ୍ ୧୯୬୮କୁ ଅଧିକ କଠୋର କରି ୨୦୦୬ରେ କେଉଁ ଦଳ ସଂଶୋଧନ କରାଇଛି ? ଗୁଜୁରାଟ ଧାର୍ମିକ ସାଧାନତା ଆଇନ୍ ୨୦୦୩ ଓ ତା'ପରେ ପୁଣି ଏହାକୁ ଅଧିକ କଠୋର କରି ୨୦୦୬ରେ କେଉଁ ଦଳର ସରକାର ଲାଗୁକରିଛି ? ଛତିଶଗଡ଼ରେ ଏହି ଆଇନ୍ କୁ ଅଧିକ କଠୋର କରି ୨୦୦୬ରେ କେଉଁ ଦଳର ସରକାର ସଂଶୋଧନ ଗୃହୀତ କରାଇଛି ? ଆଡ଼ଭାନୀ ପୁଣି କହିଛନ୍ତି, ବଳପ୍ରୟୋଗ, ପ୍ରଲୋଭନ ଓ ପ୍ରବଞ୍ଚନା ମାଧ୍ୟମରେ ଧର୍ମ ପରିବର୍ତ୍ତନକୁ ନିଷିଦ୍ଧ କରାଯିବା ଦରକାର । କିଏ ମନା କରୁଛି ? ତାଙ୍କ ଦଳ ତ ଓଡ଼ିଶାରେ ବି.ଜେ.ଡି. ସହ ମିଶି ଗତ ୨୦୦୦ରୁ ସରକାର ଚଳେଇ ଆସୁଛି ଏବଂ ଏହି ରାଜ୍ୟରେ ସମସ୍ତ ପ୍ରକାର ଅବୈଧ ଧର୍ମାନ୍ତରାକରଣକୁ ଦଣ୍ଡିତ କରିବା ପାଇଁ ଆଇନ୍ ମଧ୍ୟ ୧୯୬୭ମସିହାରୁ ମହଜୁଦ୍ ଅଛି । କିନ୍ତୁ ରାଜ୍ୟ ସରକାର ଗତ ୮ ବର୍ଷ ଭିତରେ ଗୋଟିଏ ଅବୈଧ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ପାଇଛନ୍ତି କି ? ନା । ତେବେ ଆଡ଼ଭାନୀଙ୍କ ଦଳ ଓ ତାଙ୍କର ଭ୍ରାତୃପ୍ରତିମା ହିନ୍ଦୁତ୍ୱବାଦୀ ଗୋଷ୍ଠୀ ଅପରାଧରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିଆନ୍ ମାନଙ୍କୁ ଦୋଷାରୋପ କରିବାର ମତଲବ୍ କ'ଣ ?

କନ୍ୟାମାନଙ୍କ

ଖ୍ରୀଷ୍ଟିଆନ୍ ଉପରେ ଆକ୍ରମଣକୁ ନିନ୍ଦା କରିବା ସହିତ ଆଡ଼ଭାନୀ କହିଛନ୍ତି, ଲକ୍ଷ୍ମଣାନନ୍ଦ ସରସ୍ୱତୀଙ୍କୁ ହତ୍ୟାର ପ୍ରତିକ୍ରିୟା ସରୁପ କନ୍ୟାମାନ ଓ ଅନ୍ୟ ସ୍ଥାନରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିଆନ୍ ଉପରେ ହିଂସାକାଣ୍ଡ ଘଟିଗଲା, ଯାହାକି ଦୁର୍ଭାଗ୍ୟଜନକ । କିନ୍ତୁ ବଡ଼ କ୍ଷୋଭର କଥା, ଯେତେବେଳେ ଖୋଦ୍ ରାଜ୍ୟ ସରକାର କହୁଛନ୍ତି ଯେ ମାଓବାଦୀମାନେ ଲକ୍ଷ୍ମଣାନନ୍ଦଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ମାଓବାଦୀମାନେ ଏକାଧିକ ବାର ଏହା ସେମାନଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟ ବୋଲି ସାକାର କରିସାରିଲେଣି, ସେତେବେଳେ ଆଡ଼ଭାନୀ ବିଶ୍ୱାସୀ ପରଷପ ଓ ବଜରଙ୍ଗ୍ ଦଳ ସହିତ ସର ମିଳାଇ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିଆନ୍ ସଂସ୍ଥା ଆଡ଼କୁ ଅଙ୍ଗୁଳି ନିର୍ଦ୍ଦେଶ କାହିଁକି କରୁଛନ୍ତି ? ଲକ୍ଷ୍ମଣାନନ୍ଦ ହତ୍ୟା ଓ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିଆନ୍-ବିରୋଧୀ ଦଙ୍ଗାର ସତ୍ୟାସତ୍ୟ ଅନୁସନ୍ଧାନ ପାଇଁ ଯେତେବେଳେ ଅନ୍ୟସମସ୍ତ ଦଳ ଓ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିଆନ୍ ସଂସ୍ଥାମାନେ ସି.ବି.ଆଇ ତଦନ୍ତ ଦାବା କରୁଛନ୍ତି, ଆଡ଼ଭାନୀ ଓ ତାଙ୍କ ଦଳ ଏ କ୍ଷେତ୍ରରେ କୁଣ୍ଡିତ କାହିଁକି ? ଏହି ଲେଖକ ମତରେ ଏମିତି ବି ହୋଇପାରେ, ଏକ ସଂଗଠିତ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିଆନ୍ ନିଧନ ଯଜ୍ଞର ସୁପରିକଳ୍ପିତ ନକ୍ସା ତିଆରି କରି ନିଜେ ହିନ୍ଦୁତ୍ୱବାଦୀମାନେ ନକ୍ସାପତ୍ରାମାନଙ୍କ ସହାୟତାରେ ଲକ୍ଷ୍ମଣାନନ୍ଦଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିଛନ୍ତି ! ହିଂସାର ୧୯୩୩ରେ ନିଜ ଗୁଣ୍ଡାବାହିନୀ ଦ୍ୱାରା ଜର୍ମାନୀର ସଂସଦଗୃହକୁ ଜଳେଇ କମ୍ୟୁନିଷ୍ଟ ନିଧନ ପାଇଁ ତାଙ୍କର ମହାଭିଯାନ ଆରମ୍ଭ କରିନଥିଲେ କି ?